

צרצר של מוצאי שבת

אני מדבר

בצרצר של מוצאי-שבת

באותו שיח רזמרין קבוע

זה שוב לספור כוכבים ולמצוא

רק שלשה, זה שוב להקיש אבני צור

רק כדי להביט בקצוותי, זה שוב

לתלוש ענף רק בשביל למולל

באצבעות חרוכות

געגוע

פורים הוא מוצש של החרף והסתיו

אכל הירח בו מלא, מן האבנים שוחקים

המים, והנענע מתנודד בתפילת-טל

איך פתאום נפשי

כעפר לכל תהיה ואני

מאזן על גבי הקרקע

לא מודד את המרחק אל השמים

בזרע הנובט בי

לא חל כח המשיכה

והלילה מתרחב לי בראות

// שמואל לעסרי